អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការជួញដូរ ការចែកចាយ និងការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៣៨ អនក្រ.បក.

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមចុះថ្ងៃទី២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៦-០៨ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស -រកម-០១៩៦-០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៧ អនក្រ-គត ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពី ការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងក្រសួងការពារជាតិ

-បានឃើញក្រឹត្យលេខ១១ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩២ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការផ្តន្ទាទោស ការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា

-បានឃើញច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល

-បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សម្រេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅបង្ការ និង បង្ក្រាប ដើម្បីគ្រប់គ្រង និង ត្រួតពិនិត្យ ការកាន់កាប់ ការស្តុក ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលគ្មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា២.-

ចាត់ទុកជាអាវុធ ជាតិផ្ទុះ រួមមាន :

១-កាំភ្លើងវែង កាំភ្លើងខ្លីគ្រប់ប្រភេទ ។

២-កាំភ្លើងប្រភេទឧស្ម័នហៀរទឹកភ្នែក ឬ សន្លប់ ឬ ឧស្ម័នពុល ។

៣-កាំភ្លើងស្វ័យប្រវត្តិ ពាក់កណ្តាលស្វ័យប្រវត្តិគ្រប់ប្រភេទ ។

៤-កាំភ្លើងខ្ទប់សម្លេង ឬ ឧបករណ៍ខ្ទប់សម្លេង ។

៥-រ៉ុកកែតគ្រប់ប្រភេទ ។

៦-អាវុធគីមីគ្រប់ប្រភេទ ។

៧-អាវុធជីវសាស្ត្រគ្រប់ប្រភេទ ។

៨- ដំបងឆក់គ្រប់ប្រភេទ ។

៩-គ្រាប់បែក គ្រាប់មីនគ្រប់ប្រភេទ ។

១០-ជាតិផ្ទុះ ឬ សារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ។

១១-គ្រាប់កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា៣.-

អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិឯកជនបានឡើយ ។

ជនណាដែលសព្វថ្ងៃនេះ មានអាវុធ ជាតិផ្ទុះ ទោះជាទុកនៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ ត្រូវយកអាវុធជាតិផ្ទុះនោះ

មកប្រគល់អោយ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមការកំណត់ដោយ ប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា៤.-

ហាមដាច់ខាត ការលក់ ការទិញដូរ ការធ្វើអំណោយ ការស្តុកទុកក្នុងផ្ទះ ឬ ទីកន្លែងណាផ្សេងទៀត នូវអាវុធ ជាតិផ្ទុះដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៥.-

ការនាំចូល ការផលិត អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទជាសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល :

-តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះបំរើអោយវិស័យការពារជាតិ ។

-តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះបំរើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ។

ការដឹកជញ្ជូនអាវុធ ជាតិផ្ទុះ គ្រប់ប្រភេទ នៅផ្ទៃក្នុងប្រទេស ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះ បំរើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ឬ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះបំរើអោយ វិស័យ ការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៦.-

ក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលបាន រក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង ។

មាត្រា៧.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទក្នុងកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃ កម្ពុជា រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទដែលបានរក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង ។

មាត្រា៨.-

ការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុកក្នុងឃ្លាំងនូវជាតិផ្ទុះ ឬ សារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទសំរាប់បំរើ អោយ ការផលិត ឬ សេវាកម្មសាធារណៈ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ។

នីតិវិធី និង បែបបទនៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតនេះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីសមត្ថកិច្ចក្នុងការចេញលិខិត
អនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា៩.-

ក្រសួងការពារជាតិ មានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ ។

មាត្រា១០.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទចំពោះ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។

មាត្រា១១.-

នីតិវិធី និង ល័ក្ខខ័ណ្ឌ នៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះសំរាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៤
សិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា១២.-

មន្ត្រីរាជការស្ថាប័នស៊ីវិល ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីយកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើម ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានតាមការកំណត់ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម :

-នៅស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ សមាជិកព្រឹទ្ធសភា សមាជិករដ្ឋសភា សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ និង សមាជិកឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ។

-នៅសាលាជំរះក្តីតី ប្រធាន និង អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាតុលាការកំពូល ។

-នៅក្រសួង ស្ថាប័ន ចាប់ពីថ្នាក់អគ្គនាយកឡើងទៅ ។

-នៅខេត្ត ក្រុង រាជធានីភ្នំពេញ ចាប់ពីអភិបាលរងខេត្ត ក្រុងឡើងទៅ ។

-នៅស្រុក ខ័ណ្ឌ គឺ អភិបាលស្រុក ខ័ណ្ឌ ។

មាត្រា១៣.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ និង កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ អាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់

កាំភ្លើងខ្លី យកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើមជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានចាប់ពីថ្នាក់វរសេនីយ៍ឯកឡើងទៅ ។

មាត្រា១៤.-

ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ ក្រៅពីការកំណត់ក្នុងមាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ អាចប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះបានតែក្នុងពេលប្រតិបត្តិការ ។

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការនេះ ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និង មានលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះជាលក្ខណៈសមូហភាព ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយខុទ្ទកាល័យក្រសួងការពារជាតិ ឬ ខុទ្ទកាល័យអគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ មេបញ្ជាការ ជើងគោកឬមេបញ្ជាការជើងទឹក ឬ មេបញ្ជាការជើងអាកាស ឬ មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថ ឬ មេបញ្ជាការយោធភូមិភាគ ឬ មេបញ្ជាការតំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង ។

សមត្ថកិច្ចចុះហត្ថលេខាលើលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលពុំមានចែងខាង លើ ត្រូវកំណត់ដោយអគ្គមេបញ្ជាការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយអគ្គនាយកនគរបាលជាតិ ឬ ស្នងការនគរបាលខេត្ត ក្រុង ។

ក្រោយពេលចប់កិច្ចប្រតិបត្តិការភ្លាម ត្រូវយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះ រួមទាំងលិខិតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះនោះមករក្សាទុកនៅតាមអង្គភាពសាមី ។

ករណីនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការដែលចាំបាច់ ត្រូវប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស អន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា១៥.-

ជនបរទេសគ្មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា១៦.-

កាំភ្លើងវែង មិនអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា១៧.-

ហាមយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

បែបបទ និង លក្ខខណ្ឌ នៃការសុំអនុញ្ញាតយកអាវុធ ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលរាជធានីភ្នំពេញ និង ចំនួន

បុគ្គលិកទទួលផ្ញើអាវុធជាតិផ្ទុះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៥
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៨.-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារតាមច្បាប់ ស្តីពី ការផ្តន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា និង ច្បាប់ព្រហ្មទ័ណ្ឌអន្តរកាលចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស នឹង ចំណុចណាមួយខាងក្រោមនេះ :

១-ជនណាប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣ មាត្រា ៤ មាត្រា៨ មាត្រា១២ មាត្រា១៣ មាត្រា១៤ មាត្រា១៥ និង មាត្រា១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

២-ជនណាដែលនាំចូល លក់ ទិញដូរ កាន់កាប់ រក្សាទុក យកអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវតាមខ្លួន ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ។

៣-ជនណាដែលបានផ្តល់អោយ បានអោយខ្ចី ឬ បានជូលអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវដែលខ្លួនមានទៅជនដទៃ ។

៤-ជនណាបានដកកាំភ្លើងភ្ជង់អ្នកដទៃ ឬ បាញ់គំរាមកំហែងអ្នកដទៃ ឬ បាញ់ខ្យល់ ភ្លៀង ព្យុះ ឬ បាញ់លេង ឬ ការបាញ់សាកក្រៅពីកន្លែងបាញ់សាកដែលកំណត់ដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា១៩.-

ជនណាមានលិខិតអនុញ្ញាតយកអាវុធតាមខ្លួនហើយធ្វើអោយបាត់គ្រាប់កាំភ្លើង ឬ មានចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងលើសពីការអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ជននោះត្រូវដកហូតអាវុធ និង លិខិតអនុញ្ញាតនោះមកវិញ ។

ចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងដែលអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា២០.-

វត្ថុតាងនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវរឹបអូសទុកជា សម្បត្តិរដ្ឋ និង ត្រូវបញ្ជូន អោយទៅអគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ ដើម្បីគ្រប់គ្រង លើកលែងតែអាវុធធុនធ្ងន់ដែលជាសម្ភារៈសឹកត្រូវបញ្ជូនទៅអគ្គបញ្ជាការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដើម្បីគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា២១.-

ត្រូវដកហូតអាវុធ និង លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ ព្រមទាំងមិនអោយប្រើប្រាស់អាវុធជាស្ថាពរពី ជនណាដែល បានយកអាវុធ ឬ ជាតិផ្ទុះទៅបង្កបទល្មើស ។

មាត្រា២២.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណា ចេញលិខិតអោយប្រើប្រាស់អាវុធខុសពីការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ មាត្រា ១៣ និង មាត្រា១៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៦

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៣.-

ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ក្រសួងការពារជាតិ និង ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវពិភាក្សាពីការផ្ទេរកងជីវពល ពីក្រសួងការពារជាតិ មក ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា២៤.-

ជនដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន តាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ និង មាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវមកសុំលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ចំពោះនគរបាលជាតិ និង មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ពីរខែក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ។

ក្នុងករណីមិនអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់ខាងលើនេះ សាមីជនត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ នឹង ត្រូវ រឹបអូសអាវុធនោះទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា២៥.-

ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានរាល់ក្លឹបបាញ់ស៊ីប ក្លឹបបាញ់កំសាន្តបែបកីឡាទាំងអស់ត្រូវបិទ ។

ចំពោះអាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលមាននៅក្នុងក្លឹបទាំងអស់ ត្រូវយកមកប្រគល់អោយអគ្គនាយកដ្ឋាន នគរបាលជាតិ ដើម្បីរក្សា ទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

ជំពូកទី ៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៦.-

អនុក្រឹត្យលេខ៦២ អនក្រ- បក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៥ និង បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា២៧.-

រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ និង អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ស ខេង យូ ហុកគ្រី ទៀ បាញ់ អ្នកអង្គម្ចាស់ ស៊ីសុវត្ថិ សិរិរ័ត្ន

កន្លែងទទួល

- -ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- -អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- -អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- -ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- -ដូចមាត្រា ២៧
- -ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ